

Hjertrom

ET MAGASIN FOR

norkirken vennesla

NR. 6-2021
Årgang 22

MD = musikalske disipler

Berit og Øystein

Torunn

Hjertrom kaffe og te

Vi ønsker dere alle en velsignet julehøytid!

Glede for alle

Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket; I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. (Luk 2,10-11)

Noen gleder her i livet er for de som har mange penger, men ikke for de fattige. Det finnes noen gleder som bare er for de som er unge og friske, men ikke for de syke eller gamle. Noen kan kjenne at de kan telle mange gleder i livet, andre ingen eller få. Men gleden som engelen fortalte om denne natten på Betlehemsmarken gjelder for oss alle. Det finnes en stor glede som tilbys alle mennesker uansett hvem vi er og hvordan livet vårt ser ut. Fra himmelen kommer en Frelser som tar på seg vår nød og utilstrekkelighet. Og som inviterer oss til fellesskap i sin Fars hus i all evighet. Det finnes ingen gleder og håp som er større enn dette! Uansett hvordan omstendighetene dine er, håper jeg at du tar i mot og erfarer denne gleden!

Med ønske om ei gledelig og velsigna jul til dere alle!

Anne ☺
Redaktør

Søndager

12.12. 11.00 Awana- generasjonsgudstjeneste
Ledergjengen inviterer hele familien til å være sammen med barna på Awana- gudstjeneste! Sang/ musikk v/ team Ånonsløkken.

19.00 RefillSøndag ungdomsgudstjeneste

19.12. 11.00 Gudstjeneste
«Jesu verk vitner om håp»
Joh 5,31-36
Tale av Kristin Synøve Ruenes
Awana søndagskole for alle barna.
Kafe Beden åpen.

02.01. 19.00 Kveldsgudstjeneste m/bønn og lovsang

09.01. 11.00 Gudstjeneste m/nattverd

Nye barn i menighetsfamilien

Lydia Khursid med foreldre Rebecca og Rizgard. På bildet er også storebrødrene Linus og Emanuel.

Lukas Bakken ble døpt 10. sept. Foreldre er Miriam og Henning. På bildet er også storesøsken Noah og Hanna.

Sarah Eliassen ble døpt 10. okt. Foreldre er Jorunn og Øystein.

Hjerterom MAGASINET

Redaksjon: Norkirken Vennesla
Trykk: Setesdalstrykk
Forsidefoto: Kristian Nesbu Vatne

 norkirken vennesla

Venneslavegen 294, 4700 Vennesla
www.norkirkenvennesla.no
facebook.com/norkirkenvennesla.no

Håp i ei krybbe

Av Kristian Nesbu Vatne

Kjære mamma. Jeg må fortelle deg om noe stort som hendte en natt jeg var på jobb ute på markene med sauene. Jeg fikk se håp i ei krybbe. Han vi har ventet på er født her i Bethlehem og jeg har fått hilst på han.

Det begynte med at det var en vanlig dag på jobben. Vi var ute hele dagen med sauene og det var en ganske varm dag. Da kvelden og kulden kom hadde vi funnet en god leirplass hvor vi rigget oss til med mye ved og tepper. For det er kaldt om natta nå. De andre gutta hadde fyrt opp bålet og jeg ordnet med noe mat vi kunne ha. Ikke store sakene, men jeg lagde den gryta du lærte med å lage da jeg var yngre. Gutta elsker den. Jeg hadde dessverre ikke kjøtt, så det ble en vegetar versjon.

Sauene var rolige, og det virker som det skulle blir en god natt for oss alle. Etter maten lå vi langstrakte rundt bålet og så opp på den fantastiske stjernehimlen mens vi fortalte hverandre historier.

Så skjedde det. Plutselig dukket det opp en engel foran oss. Vi ble vettskremte! For denne skikkelsen hadde en så kraftig autoritet og et så sterkt lys rundt seg. Vi ble som forsteinet. Men engelen sa at vi ikke skulle være redde. (Lett for han å si!) Med skjelvende knær lyttet vi til budskapet den kom med. Det var gode nyheter! Engelen sa at det var født en frelser inne i Bethlehem og at han skulle være den salvede. Tenk, Messias som

profetene har profetert og som vi har ventet så lenge på, er nå født!

Vi fikk beskjed om å gå inn i Bethlehem og lete etter et barn som var svøpt og lagt i ei krybbe. Jeg tenkte først at det kanskje skulle bli litt vanskelig å finne dette barnet midt på natta, men det gikk bra altså.

Men det var ikke over. For nå kom plutselig en hel himmelsk hærskaer til syne og de sang for oss! Det er den mektigste sangen jeg noen gang har hørt. Jeg kommer aldri til å glemme de tonene som ble spilt og sunget for oss. Det var som om hele himmelen var kommet ned. Det var utenomjordisk vakkert. Du skulle vært der!

Etter at engelen var vendt tilbake til himmelen kom vi oss på beina og la en plan. For vi kunne jo ikke la sauene være alene ute på marken. Derfor trakk vi lodd, og dessverre måtte to av guttene bli igjen med sauene mens jeg og Samuel gikk mot Bethlehem for å finne dette barnet som var født.

Vi skyndte oss mens vi diskuterte hvordan vi skulle finne stedet Messias var blitt født. Barnet måtte jo ha noen foreldre, så vi syns det var litt rart at denne Frelseren og Messias skulle sove i ei krybbe som dyrene spiser høy av. Samtidig måtte jo det bety at foreldre hans kanskje ikke var så rike. Akkurat som oss. Det gjorde det litt mindre skummelt og skulle møte denne fantastiske Kongen. Vi luktet jo sau.

og var ikke akkurat kledd for å møte kjendiser.

Det var ikke så vanskelig å finne stallen der barnet og foreldrene var. På forunderlig vis ble vi ledet dit, og vi fant det akkurat slik som engelen hadde sagt. Vi fant mamma Maria og pappa Josef og barnet som sov så fredelig i krybben. Rundt dem lå dyrene og sov. Det var lunt og varmt, fredelig og vakkert. Vi fortalte alt vi hadde opplevd til foreldrene og de tok imot oss som om vi var gode venner. Det var en så god følelse å være der med dem. Like utenomjordisk vakkert som med englekoret. Bare på en annen måte.

Før vi vendte tilbake til sauene knelte vi ved krybben mens vi tok farvel med det lille barnet. Samuel og jeg var helt over oss av glede og takknemlighet på veien hjem. Vi klarte ikke å slutte å lovprise Herren for dette store som vi fikk være med på. Tenk at vi fattige gjetere, lavest på rangstigen, skulle få være de første til å hilse på Messias!

Den natta sov jeg nesten ingenting og nå i dagene etter har jeg bare svevd som på en sky. Derfor måtte jeg bruke alle sparepengene mine for å få skrevet dette brevet og sendt til deg mamma. Og her skriver jeg, Tadeus, med egne ord. Du må hilse alle rundt deg og fortelle videre disse gode nyhetene: Frelseren er kommet og han skal bringe fred fra Gud. Jeg har selv sett håpet i ei krybbe.

Ansatte:

Anne Honnemyr 993 92 404
Per Erik Olsen 952 32 913
Kristian Nesbu Vatne 975 80 385
Santiago Valdez 458 04 246
Ole Martin Jansen 995 93 938
Rizgar Khursid 472 37 162

anne@norkirkenvennesla.no
peolsen@me.com
kristian@norkirkenvennesla.no
santivaldez@gmail.com
olemartin@norkirkenvennesla.no
riissck@gmail.com

Jul i gamle

- Da vi kom fra kirka luktet det surkål og ribbe. Sammen med lukten av appelsiner var dette selve julelukten, forteller Berit Eliassen. Jeg har tatt meg turen til Holtet, hjem til Berit og Øystein Eliassen som er to av våre trofaste seniorer i menigheten. I 62 år har de vært naboer med bedehuset. Hver advent og jul kan vi se en nisse som kryper inn på garasjeloftet deres. Så nærme bor de.

Jeg er nyskjerrig på hvordan julen ble feiret hjemme hos Berit og Øystein da de vokste opp. Hvordan var julen i gamledager? Berit vokste opp i Torsbyen - et paradys på jord kalte de det. Øystein vokste opp på en gård på Stray frem til han var 16. Så flyttet familien og han opp på gården på andre siden av veien for kirka. De forteller at de var seks og ni år da 2. verdenskrig ble avsluttet i 1945. Derfor var de første årene med julefeiring preget av denne tiden.

- Vi hadde nok mat, men det var smått med julegaver, sier Berit om krigsårene. Et år fikk hun et par brukte sko som faren hadde reparert og satt i stand. Da ble hun litt skuffet, må hun innrømme. En annen gang fikk hun ei bok og en liten ring, som hun gledet seg stort over. Selv om det kan virke som små ting, så husker hun at det var små gaver som satte spor. - Vi var fornøyde og savnet ingen ting, sier Berit.

Øystein supplerer med at han vokste opp på gård og familien hadde tilgang på det meste av matvarer. Han vokste opp på Stray og husker godt krigsårene og at tyskerne tok over bedehuset slik at de måtte ha samlinger i hjemmene. Det var en jul hvor de hadde en samling hjemme hos noen med vitnesbyrd og julesanger. Plutselig banket det på døra, og de ble livredde for at det var tyskerne som ville ta dem. Og det var fire tyskere på døra, men de ville ikke ta dem, de ville være med på møtet. Så de satte seg ned og sang med på sangene de kunne. For det er jo mange av de samme melodiene vi bruker på

julesangene våre. Etter hvert reiste en av soldatene seg og fortalte noe på tysk. Øystein skjønnte ikke hva han sa, men fikk høre seinere at han holdt et vitnesbyrd. - Du blir alltid så rørt når du forteller den historien, sier Berit.

Øystein husker også godt at barna og faren henta juletre i skogen en liten uke før jul. Da salte de opp hest og slede og dro ut for å finne tre. Bjeller hadde de også på hesten. Det var riktig så koselig.

- Alt skulle gjøres på lille julaften da jeg vokste opp. Det var grusomt travelt den dagen. Nå om dagen har vi jo hele advent på å forberede oss, forteller Berit. På lille julaften skulle det

skiftes på sengene, gardinene skulle vaskes og brød skulle bakes.

Pyntingen av juletreet skjedde også på lille julaften, og hjemme hos Berit var det barna som fikk gjøre dette. Men det var ikke alltid faren syns all pynten barna hadde laget var så fin, så da pleide han å si «Den var så fin, så den henger vi helt inne ved stammen.» Juletreet hadde levende lys, og dette var veldig koselig kan Berit minnes.

Hjemme hos Øystein var det de voksne som pyntet treet i beste-staua, og barna fikk ikke se det før på julaften. - Den stua ble nesten aldri brukt, bortsett fra til jul og andre spesielle situasjoner, forteller Øystein.

dager

Julefeiringen i Torsbyen startet med kirkegang. Berit husker at de hadde en tradisjon med julepregang oppe ved alteret, og at hornmusikken spilte fra klokketårnet etter gudstjenesten. Så var det hjem til deilig ribbe og annen julemat. Men først leste de juleevangeliet og sang julesanger. Etter det som opplevdes som en alt for lang oppvask, ble det tid for gaver. Julepregangen gjorde de oftest på 1. juledag og i diverse juleselskaper.

Etter at gavene var delt ut og pakket opp hadde familien til Berit alltid en tradisjon med å møtes med nabo-familien. Da møttes de hos hverandre, spiste julekaker og viste hverandre hva de hadde fått i pakkene.

Øystein husker hvordan bestefaren Ole Eliassen, som dreiv gården i Venesla, gjorde det på julaften. Da gikk han alltid tidlig i fjøset og passet på å gi alle dyra litt ekstra med mat. Så tok han en runde i alle uthusa og slo ned alle musefellene. For på julaften skulle alle ha fred. Så gikk han inn i huset, vasket seg, satte seg i godstolen og lot julefreden senke seg.

Kontrasten til 1. juledag var stor. Da skulle alle være inne, og det skulle være stille. Det var en høytidsdag.

Berit og Øystein forteller at da de giftet seg og flyttet sammen i huset rett ved Søndagsbakken, så var det ikke vanskelig å finne sammen i felles juletradisjoner. De vokste opp ganske likt og delte de samme verdiene og tradisjonene.

Nå syns de at tiden flyr, og at det er så ofte jul. - Vi er heldige som fortsatt er to, sier de. Nå til jul skal de samle familien til juleselskap og da er de blitt så mange at de må leie lokaler for å få plass.

Jeg takker for den gode praten og de gode kakene jeg har fått og spør til slutt om det er noen siste minner de vil dele med oss? - Ja, Berit kan huske den julen under krigen hvor hun fikk en «vettekake» av ei venninne. Det var utrolig stas, og Berit delte den i fem slik at alle i familien fikk. Baksten var som en loff bakt på hvetemel, og egentlig var hvetemel nærmest umulig å få tak i på den tiden. Men venninna fikk rasjonert ekstra mel, og dette melet hadde hun tatt vare på og bakt «vettekake» til jul som hun delte ut som julegave.

Med den historien i minne takker jeg for meg og drar hjem litt rikere og litt mer takknemlig. Jeg tenker at denne jula skal jeg øve meg i å være mer takknemlig og øve meg på å dele det jeg får.

Av Kristian Nesbu Vatne

Julegaver fra

Hjerterom

KAFFE & TE

Velkommen til nye ledere på Hjerterom kaffe og te

Av Anne Honnemyr

Har du vært innom Hjerterom kaffe og te i det siste har du nok ikke unngått å høre den rungende latteren og møte den blide dama bak disken! Åse Skarpengland er nyansatt vikar som daglig leder sammen med mannen Menno.

Åse, mannen Menno og deres tre barn har i nærmere seks år bodd i Rotterdam hvor de har vært vertskap i Sjømannskirka. – For oss var Hjert-erom en ferie plass da vi var hjemom, forteller Åse, - vi hørte mye positivt om stedet og tanken bak. Og da familien var på flyttefot hjem til Norge, og fly-vertinnejobben i SAS ble redusert på grunn av korona, var jeg på jobb jakt. Jeg er vant til serviceyrket, og jeg liker å se og ta vare på mennesker. Det har vært fantastisk å komme til en plass med så mye engasjement og bli en del av et team. Jeg ser virkelig iveren hos folk og de gode intensjonene med plassen. Jeg ønsker å tilpasse meg og tilføre driften det jeg kan. Det er

kjempe viktig for meg å legge til rette for de frivillige og ansattes behov, jeg håper jeg klarer å se de. Og jeg kommer ikke her og skal gjøre alt nytt, det handler aller mest om å få fram det som fungerer på mange måter. Teamarbeidet med mannen Menno er også viktig, han er engasjert i driften med det administrative. – Han styrer i kjelleren, mens jeg tar meg av det praktiske oppe, smiler Åse.

Det er ikke til å legge skjul på at det er krevende å drive kafe i Vennesla sentrum. Selv om Norkirken både støtter driften økonomisk og har mange frivillige engasjert på ulike måter, er det en utfordring å klare budsjett. – Vi

må jo levere, sier Åse, og det handler en del om «å være eller ikke være» for kafeens del. Jeg ønsker virkelig at vi sammen skal lykkes, dette er en så god og viktig samlingsplass for mange. Så jeg drømmer om at vi klarer å bygge opp et godt fundament for driften og med det utgangspunkt videreutvikle alle gode ideer, og komme med nye ideer på hva vi kan fylle stedet med.

Så haster hun videre til kundene med et stort smil. Vi ønsker Åse og Menno varmt velkommen, og lykke til med ledelse av en viktig del av Norkirkens arbeid!

Hjerterom – mitt sted!

Av Anne Honnemyr

Da Torunn Galteland kom ny til Vennesla arrangerte ei venninne «velkommen til bygda fest» på Hjerterom. Det ble starten på både felleskap og tjeneste.

Torunn er 36 år, født og oppvokst på Evje. Hun jobber som lærer på Moseidmoen skole og har bodd i Vennesla siden 2018. – Hjerterom betyr veldig mye for meg, starter Torunn. – Det er en raus og åpen plass, jeg kan være meg selv og komme og gå som jeg vil. Første møte med kafeen skjedde altså da venninnen arrangerte velkommen fest for henne med både gamle og nye bekjente. Det førte til at hun ble koplet på et sted, traff og fikk nye venner. – Og da jeg som ganske ny i bygda brakk hånda og måtte gå med gips i 16 uker, ble kafeen mitt faste møtepunkt og vennegjengen ble utvidet. Det var utrolig godt, hadde jeg ikke hatt dette stedet og gjengen, var

jeg blitt sittende mye alene i leiligheten min. Hun fortsetter å fortelle at starten var så god at hun også våget å komme alene til en av quiz-kveldene. – Og jeg ble tatt så godt imot. De frivillige inkluderte meg raskt på et lag, de hjalp meg inn i konseptet og miljøet. Ansatte og frivillige på Hjerterom er kjempegode til å hjelpe, se og heie på.

Etter hvert ble Torunn en av de mange frivillige i kafeen. – Jeg kom på et vis med brukken arm og fikk lov til å bare være, men da gipsen forsvant, starten tjenesten. Det er gøy å bidra på et sted man brenner for. Jeg startet i kassa og oppvasken, nå har jeg tatt ansvar for vasking, rydding, uteareal

og tilrettelegging på ulike måter. Jeg liker å hjelpe og organisere, og har fått med en flott gjeng med både menn og damer som bidrar. Det er rett og slett et drømmeteam av folk, de motiverer meg skikkelig. Og jeg blir så glad når folk heier og skryter av det som skjer her. Jeg håper at andre skal oppleve det samme som meg og bli invitert til å slå seg ned ved et bord sammen med nye bekjente. Og Torunn inviterer: – Kom innom, gjerne på fredager kl 15, da feirer vi at det er helg! Alle som har lyst kan bli med. Hun drømmer også om at det skal komme i gang et tilbud for unge mennesker som ikke har familie, eller andre som ønsker en barnefri kveld. – Det er ikke alltid så enkelt når man er singel å kople seg på en menighet, tenk så gøy om vi kunne få til noe her!

Gjennom kafeen ble Torunn også kjent med mange i Norkirken. – Måten jeg er blitt inkludert på her i kafeen har betydd så mye for meg at jeg valgte å bli medlem i menigheten. Jeg er ikke så ofte på gudstjenestene, det er Hjerterom som er min plass. Her tjener jeg og treffer menigheten. Jeg tenker ikke å tvinge troen min på andre, men kan gjerne fortelle hvis noen ønsker å høre. Det var litt vanskeligere for meg å snakke om tro før, men nå kjenner jeg at jeg er på et lag med mange i ryggen, det er utrolig fint, avslutter Torunn.

Vi feirer at det er helg!

*Hver fredag kl 15
på Hjerterom kaffe og te
Alle velkommen!*

Norkirkens satsing

Av Anne Honnemyr

Menighetens satsing på musikk over mange år er viktig. Vi har møtt noen av de unge på Musikalske disipler og tatt en prat med sjefen sjøl, Per Erik Olsen.

Musikalske disipler – et populært tilbud for barn og unge

Musikalske disipler (MD) samles hver onsdag. De er litt sammen med Onsdagsgjengen i starten da det er andakt og mat, men så er det øving. Vi har tilbud om individuell instrumentalundervisning, men også flere band. Og stemningen er høy da vi treffer noen av elevene på bandøvelse. Juletoner fra «Run Run Rudolf» svinger i salen og gjengen er skikkelig flinke. – Det gøyeste med MD er å spille og være venner, er de skjønt enige om. Sander Tesdal og Eivind Audenby er lærere og skryter av elevene sine. – Det er en skikkelig kjekk gjeng med elever som har lyst til å lære. Når man spiller i band handler det om både musikk, vennskap og fellesskap. Og det å drive med musikk gjør det også enklere for mange videre i livet, man lærer seg å lytte til andre og øve opp tålmodigheten. Som musikere veksler man også mellom lydbilder, mange som spiller lærer seg på en spesiell måte å roe ned kroppen når stillheten er der.

Fra og med 2022 ser det ut til å bli noen endringer i MD tilbudet, primært for å legge til rette for å kunne ta imot flere elever. Sander og Eivind gleder seg til å være med og utvikle arbeidet videre.

Det beste med jobben er å legge til rette for andre!

Per Erik Olsen har ledet menighetens sang og musikkarbeid i mange år. Vi kjenner han som en dyktig og engasjert musiker og lovsangsleder på scenen, og han er en viktig premissleverandør i satsingen og utviklingen. – For meg startet det hele da jeg var ganske ung, forteller han. – Brannen for det musikalske ble tent da jeg fikk lov til å bli med som musiker, ha en scene og publikum, og et åpent hus der vi kunne øve når vi ville. Jeg kjente at jeg ble regnet som en viktig brikke og ressurs, og fikk gjennom det en sterk tilhørighet inn i menigheten. Han flirer litt; - Uten Vennesla bedehus hadde jeg antakelig fortsatt spilt fotball ned i divisjonene en plass. - Det at Vennesla bedehus og nå

på det musikalske

Norkirken helt bevisst har valgt å bruke penger på musikk, har vært veldig viktig gjennom mange år for at vi er der vi er i dag.

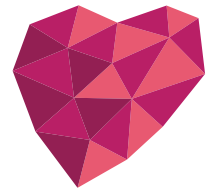
Per Erik forteller at det aller beste med jobben er å kunne oppleve og legge til rette for at andre skal synes det er fint å være med. – Og det er veldig gøy akkurat nå. Vi har bra med folk, og det er mange gira musikere, sangere og lydfolk. – Og ingen kan måle seg med menighetspublikummet! De er støttende, oppmuntrende og kommer med mange heiarop. Jeg vet at kvalitetsmusikk betyr mye i en menighet, i form av lovsang og tilbedelse, på ulike møtepunkt og i ulike livsfaser. Og det er flere som sier at en av grunnene til at de kommer til Norkirken er musikken. Da får vi til noe viktig sammen! Jeg tror også vi klarer å fagne både ulikt nivå og stil hos oss, og fra et musikerperspektiv tror jeg vi blir fattige hvis vi blir for ensportet.

Per Erik ivrer for at de unge fortsatt skal få mulighet til å lære og utvikle seg musikalsk. – Jeg ønsker at vi hele tiden skal ha et kvalitetstilbud også for barn og unge, både utvikle de som har spesielle talenter og lære opp bruksmusikere i menigheten. Selv om en del slutter med musikk

når de kommer opp i tenårene, ser vi at flere fortsetter i menigheten. På den måten kan musikksettingen nå to mål; utvikle gaver og talenter, og knytte nye til menigheten.

Sander Tesdal og Eivind Audenby - lærere på MD.

- fra styre og stab

Av Anne Honnemyr

MER2022: Normisjon inviterer til storsamling for ansatte og frivillige i Stavanger 14.-16.januar 2022. Konferansen er åpen for alle frivillige medarbeidere også hos oss. Påmelding og informasjon finner dere på Normisjon.no

Mellomledere for voksen- og seniorarbeidet: Lillian og Erik Wennerberg er nå en del av menighetens lederskap som mellomledere for voksen- og seniorarbeidet. Vi ønsker dem varmt velkommen og Guds velsignelse i ny tjeneste!

Onsdagsgjengen og MD skiller lag og utvider tilbudet: På grunn av stor etterspørsel og plassmangel skiller vi parallellkjøring av tilbudene fom januar 22. Onsdagsgjengen fortsetter på onsdager kl 12.30-15.30, tilbudet utvides slik at vi nå kan ta imot 25 barn. Informasjon og påmelding finnes på nettsiden. MD (Musikalske disipler) er et tilbud både for at barn og unge skal lære å spille et instrument, men også opplæring av nye sangere/musikere til tjeneste i menighet. Fra og med januar 2022 endres tilbudet noe, blant annet på tidspunkt. Det vil komme informasjon så fort dette er avklart.

Oppfølging av smågruppene: Det er et mål å knytte smågruppene tettere til menigheten. Santiago Valdez, Kristian Nesbu Vatne og Anne Honnemyr har derfor denne høsten snakket med de fleste av ledere/kontaktpersoner i gruppene. Tema har vært et ønske om å anerkjenne arbeidet som gjøres, høre hva som er viktig for gruppene, avklare hva gruppene tenker om utvidelse og/eller deling og tilby støtte om ønskelig.

Vedlikehold av huset: Vedlikeholdssjef Birger Bjellås besøkte styret i november og informerte om arbeidet som er gjort i komiteen og behov framover. I påvente av avklaring rundt byggeprosessen videre, er og blir vedlikeholdet holdt på et minimum. Men komiteen har gjennomført større og mindre oppgaver både ute og inne som for eksempel nedvask, maling, rydding uteområde, reparasjon av kjøler på kjøkken, montert vaskemaskin, skifting av fliser mm. Takk for den viktige jobben dere gjør for oss alle!

Naboarbeidet: Jørn Anton Hagen er nå medleder i arbeidet sammen med Roy Steven Olsen. Det setter vi stor pris på! Naboarbeidet har gjennom den siste tiden opplevd større etterspørsel, vi trenger både å styrke ledelsen og få flere frivillige medarbeidere. Ta gjerne kontakt med Roy Steven (932 40 545) eller Jørn Anton (480 39 955) og meld deg til tjeneste.

Medlemskap i undergrupper for barn og unge i Norkirken Vennesla: Vi har mange undergrupper i barne- og ungdomsarbeidet. Disse er organisert og registrert som medlemmer i Acta- barn og unge i Normisjon. På den måten viser vi tilhørighet til organisasjonen vår, får tilgang til hjelp og ressurser, og vi får støtte gjennom Frifond til gjennomføring av aktivitetene våre. Vi er en menighet som ikke for direkte offentlig støtte og må organisere oss slik for å få noe økonomisk støtte til barne- og ungdomsarbeidet. Barn og unge som blir medlem i en undergruppe blir ikke medlemmer i menigheten. Styret har ønsket en justering av kontingent for å få litt mer penger til å dekke utgiftene ved aktivitetene. Vi samler inn medlemskontingent hver høst for skoleåret, nå er vi i gang for skoleåret 2021-2022. Betalingen kan skje via Vipps. Obs mrk med navn.

Awana søndagskolen: kr 100 – VIPPS 619114

Juniorklang: kr 100 – VIPPS 619116

Soul Children: kr 250 – VIPPS 619117

Yngres: kr 100 – VIPPS 619115

Refill: kr 100 – VIPPS 60635

Har du/dere utfordring med å betale ta kontakt med Kristian Nesbu Vatne 97580385 eller kristian@norkirkenvennesla.no, så finner vi en ordning på det.

Vi ønsker nye medlemmer hjertelig velkommen!

Sarah (døpt okt. 21), Jorunn og Øystein Eliassen

Lukas Bakken (døpt sept. 21)

Siri og Eivind Rike

Gi gjerne en julegave til Norkirken

Driftskonto:
3100 10 34831

Misjonskonto:
3100 10 34866

Byggekonto:
3100.10.34858

Støtt våre sponsorer

- de støtter oss -

 <p>Strai KJØKKEN & BAD</p>	 <p>DUREBO BIL & KAROSSERI AutoMester® Flere glade bilister</p>	<p>SPAREBANKEN SØR</p>
 <p>Byggmester TERJE ØYNA Mobil 916 48 495</p>	 <p>VEF ENTREPRENØR</p>	 <p>Bademiljø OLTO VVS</p>
 <p>HOLBÆK RØR AS</p>	 <p>STRAY & CO EIENDOMSMEGLING AS</p>	 <p>Vennesla Blomsterforretning Auragården telefon 38 15 57 28 www.venneslablomster.no</p>
 <p>Montér Vennesla</p>	 <p>TID & SYN Urmaker/Optiker Lundevold Alt du trenger av Ur, briller og kontaktlinser Følg oss på Facebook og Instagram! Venneslamoen 24 • Vennesla • Telefon 38 15 58 70</p>	 <p>Setesdalstrykk</p>
 <p>Hjerterom KAFFE & TE</p>	 <p><i>Liebermann</i> BAKERI & KONDITORI</p>	 <p>Setesdalstrykk</p>
 <p>Byggmester Erling Eliassen</p>	 <p>HUNTONIT</p>	 <p>agderlyd MUSIKKFORRETNING</p>
 <p>REKLAMEHUSET</p>	 <p>eLON</p>	 <p>KS: Elektro ELEKTRO & AUTOMASJON</p>
 <p>KIWI mini pris</p>		

Julaftengudstjeneste

Kl.14.00 Familiegudstjeneste

Andakt v/ Kristian Nesbu Vatne.

Sang av Juniorklang og Vennesla Soul Children

Kl.15.30 Julegudstjeneste

Andakt v/ Kristian Nesbu Vatne

Sang/musikk v/ Per Erik Olsen og Julebandet

Julaften på

Hjertorum
KAFFE & TE

Vil du feire julaften sammen med oss?

Vi samles kl 17.00 til middag og julehygge! Pris kr 100 / voksen, kr 50 / barn under 12 år.
Påmelding innen 20.12.21 på sms eller Vipps (mrk. med navn) til 986 69 151.

Hilsen vertskapet Lillian og Erik Wennerberg, Henriette, Anne og Håkon Honnemyr

Julekonsert med Synnøve Aanesen m/band

Mandag 20.desember kl 19.30 i Norkirken.
Billetter til kr 200,- kjøpes på Checkin.

